בפני הנשיא כב' השופט מנחם מזרחי

המאשימה: מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות להב 433
ע"י ב"כ עוה"ד
בועז ביטון ומירן בן חמו

נ ג ד

הנאשמים: 1. מואמן עלאן (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד
ארז בר צבי ועידן בוטבול

2. וסים קאדי (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד עלא תלאווי

<u>גזר-דין</u>

<u>א. כתבי-האישום המתוקנים:</u>

כתבי-האישום המתוקנים מייחסים לכל אחד מן הנאשמים **ארבעה אישומים**, כדלקמן:

החלק הכללי מגדיר מושגים רלוונטיים, מוסר רקע כללי ומפרט את שיטת ביצוע המרמה הנטענת.

<u>האישום הראשון</u>, מייחס לנאשמים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז – 1977, לנאשם 1 ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 415 סיפא + 29 (ב) לחוק הנ"ל, ואילו לנאשם 2 עבירה אחת כאמור, לנאשם 1 ריבוי עבירות של נטילת/החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו או לאפשר לאחר להשתמש בו לפי סעיף 40 (ב) (1) לחוק שירותי תשלום תשע"ט – 2019 + 29 (ב) לחוק הנ"ל, ואילו לנאשם 2 עבירה אחת כאמור, לנאשם 1 ריבוי עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול

להשתמש בו בכוונה להונות לפי סעיף 40 (ב)(2) + 29 (ב) לחוקים הנ"ל, ואילו לנאשם 2 עבירה אחת כאמור, לנאשם 1 ניסיון לשימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 40 (ג) + 25 לחוקים הנ"ל ואילו לנאשם 2 ריבוי עבירות כאמור, וכן לשניהם עבירה של כתיבת תוכנה שתוצאתה מידע כוזב לפי סעיף 3 (א)(2) לחוק המחשבים תשנ"ה – 1995 + סעיף 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז – 1977.

נאשם 1, החל **מחודש פברואר 2024 ועד חודש נובמבר 2024**, ואילו נאשם 2 **החל מסוף מאי 2024** – שניהם פעלו יחד עם אחרים בצוותא חדא תוך הצגת מצגי מרמה לאנשים שפורטו בטבלה שצורפה לכתב-האישום המתוקן, ובדרך זו, קיבלו את פרטי כרטיסי האשראי שלהם, ובאמצעותם ביצעו עסקאות רכש וכספיות בהיקפים שונים, הנפיקו כרטיסי אשראי על שמם, העבירו פרטי כרטיסי אשראי ביניהם, וזאת לשם הפקת רווחים במרמה.

בהתאם לשיטת המרמה, אשר פורטה בחלק הכללי, הנאשמים והאחרים פעלו לשם השגת מספרים של מינויים סלולאריים מתוך מאגרי מספרי טלפון שונים.

לאחר קבלת מספרי המנוי, הנאשמים והאחרים, בצוותא חדא, שלחו מסרוני דיוג (פישינג – הונאת אינטרנט באמצעות מסרון או הודעת דוא"ל באמצעותה נעשה ניסיון לגניבת מידע מאת בעליו בדרך של התחזות ברשת האינטרנט).

בהתאם למסרון הדיוג, הציגו הנאשמים והאחרים מצגי שווא שלפיו יישומון BIT, אשר בבעלות המתלונן נחסם עקב תקלה בהתאם לנוסח שנשלח, כמפורט בסעיף 19.

אל המסרון צורף קישור שאליו התבקשו המתלוננים להיכנס במטרה להזין מחדש את פרטיהם לצורך הסרת החסימה הלכאורית.

המתלוננים נכנסו אל הקישור, הנחזה להיות דף אינטרנט יחיד שמטרתו הייתה למקד את המתלוננים אליו.

הם הזינו את פרטיהם האישיים והפיננסיים, עקב מצג מרמה, כאילו הפעולה לטובתם.

בדרך זו, ובדרכים המתוארות במבוא, קיבלו הנאשמים והאחרים את פרטי המתלוננים.

במקרים אחרים, נשלחה פניה באמצעות BOT (תוכנה אוטומטית שתוכנתה לבצע משימות אינטרנטיות במערכות מחשוב) ובה התבקש המתלונן להקליד קוד OPT (קוד אימות או סיסמא חד פעמית המשמשים להתחברות למערכת) ולאחר הזנת הקוד הוא הועבר אל הנאשמים או אל האחרים, אשר הזינו אותו להפעלת המנוי שלהם בשליטת הנאשם והאחרים.

לאחר ניוד המנוי הסלולארי, נחסמו המנויים הסלולאריים של המתלוננים.

בשלב זה, החלו הנאשמים והאחרים לבצע פעולות פיננסיות בחשבונות בכרטיסי האשראי שלהם.

היקף המרמה באישום זה:

ביחס לנאשם 1: קבלת כספים במרמה בהיקף של **330,285 ש"ח** וניסיון לקבל כספים במרמה ביחס למתלונן אחד בהיקף של **2,100** ₪.

נספח א' לכתב-האישום המתוקן מפרט את שמותיהם של **40 מתלוננים**, אשר נפגעו ממעשי הנאשם 1 והאחרים – כל אחד כפי החלק שצוין אל מול שמו.

ביחס לנאשם 2: קבלת כספים במרמה בהיקף של **103,176 ש"ח** וניסיון לקבל כספים במרמה ביחס לשני מתלוננים בהיקף של **2,600** ₪.

נספח א' לכתב-האישום המתוקן מפרט את שמותיהם של **24 מתלוננים**, אשר נפגעו ממעשי הנאשם 2 והאחרים – כל אחד כפי החלק שצוין אל מול שמו.

<u>האישום השני</u>, מייחס לנאשמים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז – 1977, נטילת/החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו/לאפשר לאחר להשתמש בו לפי סעיף 40 (ב) (1) לחוק שירותי תשלום תשע"ט – 2019 + סעיף 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז – 1977, שימוש ברכיב חיוני באמצעית תשלום או מסירתו לאחר בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות בנסיבות

מחמירות לפי סעיף 40 (ג) + 29 (א) לחוקים הנ"ל וקבלת נכסים שהושגו בעוון בצוותא לפי סעיף 412 + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז – 1977.

בתאריך 25.11.24 החזיק הנאשם 1 בביתו **1,625 כרטיסי רב-קו.**

בתאריכים המדוברים פעלו הנאשמים ואחרים, בצוותא חדא, בהתאם לשיטה המתוארת בחלק הכללי, והשיגו את פרטי כרטיסי האשראי של בעלי הכרטיסים.

בין התאריכים 25.3.24 – 11.9.24 הנאשמים והאחרים (נאשם 2 מסוף חודש מאי 2024) הטעינו **58 מן הכרטיסים** דלעיל באמצעות 58 כרטיסי האשראי הגנובים, שאותם השיגו בשיטה המתוארת באישום הראשון, בסך 200 ₪ לכל כרטיס, בהיקף כולל של **11,600** ₪.

הנאשם 1 והאחרים סיכומו כי כרטיסים מוטענים אלו ימכרו לתושבי האזור, כדי לממן את נסיעתם באמצעותם בתחומי ישראל.

בנוסף, הנאשמים והאחרים החזיקו **1,567 כרטיסים** ביודעם כי הללו הושגו בעוון, מתוכם **704 כרטיסים** הוטענו על-ידי הנאשם והאחרים בסך 200 ₪ כל אחד ובסה"כ **140,800** ₪ באמצעות נתוני אשראי זרים.

<u>האישום השלישי</u>, מייחס לנאשמים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 415 סיפא + 29 (ב) + 25 לחוק העונשין התשל"ז, ניסיון לנטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום לפי החוקים דלעיל וניסיון לשימוש ברכיב חיוני בהתאם לחוקים דלעיל.

במסגרת הקשר, ולאחר שכלל כרטיסי האשראי נשוא האישום הראשון נחסמו בידי חברות האשראי, ולאחר שחברות התקשורת השיבו למתלוננים את השליטה במכשירי הסלולארי, המשיכו הנאשמים והאחרים במעשי המרמה, ובתאריך 24.11.24 שלחו **2107** מסרוני דיוג נוספים למספרי טלפון ישראלים שונים במטרה לקבל את פרטי המתלוננים, כדי לממש אותם לצורך ביצוע המרמה וההונאה באופן שתואר לעיל ורק מעצרו של הנאשם 1 קטע את מהלך קבלת המידע בהמשך לשליחת מסרוני הדיוג.

מעצרם של הנאשמים קטע את המשך משלוח מסרוני הדיוג.

<u>האישום הרביעי</u>, מייחס לנאשם 1 עבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון התש"ס – 2000 + סעיף 29 (ב) לחוק העונשין התשל"ז – 1977.

כלל המידע שהתקבל בעקבות מהלכי המרמה שתוארו לעיל הינו בגדר רכוש שמקורו בעבירה, ובתוך כך "רכוש אסור" **והנאשם 1** והאחרים סחרו במידע המדובר ולכן עשו פעולה של הלבנת הון בשווי של **150,543** ₪, וקיבלו את הזכות לעשות שימוש במסגרות אשראי בהיקף של **492,000** ₪ וכל זאת ביחס ל – 14 המתלוננים שעניינם פורט בנספח ב' לכתב-האישום המתוקן.

<u>האישום החמישי</u>, מייחס לנאשם 2 עבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 ועבירה של השמדת ראיות לפי סעיף 242 לחוק הנ"ל.

בתאריך 25.11.24, לאחר שנודע לנאשם 2, כי נאשם 1 נעצר בידי כוחות המשטרה והצבא, הוא מחק את המידע שהיה מצוי ביישומון הטלגראם, ובהמשך, לאחר מעצרו של נאשם 1 שלח אליו הודעה ובה הזהיר אותו מפני נוכחות צבאית בקרבת ביתו.

<u>ב. מתחם ענישה:</u>

אני מקבל את עמדת המאשימה, עליה לא חלקו הצדדים, ואני קובע כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד כולל לכל המתואר בעובדות כתב-האישום המתוקן, משום שלפנינו תכנית עבריינית אחת, סדורה, בעלת מאפיינים ייחודיים, שיצאה לפועל בפרק זמן קצוב, המקיימת את מבחן הקשר ההדוק שנקבע בדין (ראו: דנ"פ 2999/16 **מזרחי נגד מדינת ישראל** - 22.5.2016; ע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** - 29.10.2014) – כל זאת אף נוכח השוני בין כתבי-האישום המתוקנים, סכומי המרמה השונים נשוא האישום הראשון, ובכלל זה תקופת הביצוע, האישום הרביעי המשויך רק לנאשם 1 למול האישום החמישי המשויך רק לנאשם 2.

הערכים החברתיים המוגנים אחר העבירות בהן הורשע הנאשמים הם ההגנה על הקניין ועל חיי המסחר, השמירה על אמינות המידע הקיים לצורך ביצוע עסקאות שונות במרשתת ובאמצעים דיגיטליים, ובנוסף ההגנה על שגרת חייהם של כלל המתלוננים, אשר לפתע נגזלה

מהם האפשרות לעשות שימוש במכשיר הטלפון הסלולארי שברשותם שמהווה נדבך חשוב ביותר בהתנהלותם היום-יומית.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים שמהם ניתן ללמוד ממד של מתחם ענישה, בשינויים המחויבים:

רע"פ 27464-08-25 **אורלי נתנאל נגד מדינת ישראל** (14.8.25):

נאשמת שהורשעה בעקבות הודאתה, במהלך התקופה שבין אוגוסט 2021-אוקטובר 2021 פעלה הנאשמת בדרך של מרמה, אספה פרטים של שמונה אנשים שונים, בין השאר באמצעות חוקר פרטי, קיבלה שליטה מלאה על כל המידע הנכנס אל מכשירי הטלפון הסלולריים שלהם, לרבות על יישומים בנקאיים, חדרה אל חשבונות הבנק שלהם, ביצעה פעולות כספיות בחשבונות, ובכלל זה משיכת כספים במכשירי הכספומט, ובדרך זו קיבלה כספים משמונה אנשים שונים במרמה **בסך כולל של 155,000** ₪, בעלת עבר פלילי, מצב בריאותי קשה, לא השיבה את הכספים, נקבע מתחם שבין 24 – 48 חודשי מאסר בפועל, **נדונה ל – 26 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 3642/06 **כהנים נגד מדינת ישראל** (9.5.06):

נאשם **ששמונים פעם** זייף אישורים שגרמו לכך שיקבל במרמה **581,000** ₪, **השיב מקצת מן הגזילה**, **נדון ל – 30 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7344/14 **איגאסי נגד מדינת ישראל** (27.11.2014):

ריבוי עבירות מרמה וזיוף, הנאשם החזיק בכ-150 כרטיסי אשראי מזויפים אותם רכש מאתר אינטרנט, ביצע וניסה לבצע 393 רכישות של מוצרים ושירותים שונים, סך הכל שווי מרמה של כ- **65,000** ₪ וניסיון לכך בשווי של **כ-600,000** ₪, נקבע מתחם עונש שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, נדון **ל-26 חודשי מאסר**.

רע"פ 249/21 **חנונה נגד מדינת ישראל ואח'** (11.02.2021):

שישה אישומים של עבירות מרמה, יצר קשר טלפוני עם מתלוננים שפרסמו מודעות באתר אינטרנט, התחזה לעובד האתר, **קיבל את פרטי כרטיסי החיוב ופרטיהם האישיים**, התחזה למתלוננים וביצע העסקאות - **סכומן המצטבר של עבירות המרמה הינו 77,500** ₪, נקבע מתחם ענישה שבין 10 ל-36 חודשי מאסר והוא נדון ל - **24 חודשי מאסר**, הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים **סה"כ 34 חודשי מאסר.**

רע"פ 1579/16 **ספיאן נגד מדינת ישראל** (28.2.2016):

היקף המרמה למעלה מ-36,000 ₪, נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר, נדון ל - **24 חודשי מאסר**.

רע"פ 2374/14 **וואשדי נגד מדינת ישראל** (25.02.2015):

נאשם שהיה בעליה של חברה לניהול ואחזקת מבנים, שמתוקף תפקידו קיבל לידיו פנקסי שיקים של הבניין, **זייף 13 שיקים**, רשם סכומי כסף שהגיעו כדי **93,000** ₪ שאותם גנב. בנוסף, צירף שלושה תיקי מרמה נוספים שבמסגרתם רימה דוכני מפעל פיס, סה"כ כ – **60,000** ₪, בעל הרשעה קודמת אחת, **נדון ל – 3 שנות מאסר**.

עפ"ג (מרכז) 14378-12-14 **ליכטנשטיין נגד מדינת ישראל** (29.4.15):

נאשם צעיר, שהורשע בתשעה אישומים שונים, שבמסגרתם פתח חשבונות בנק תוך התחזות לאחר, נטל הלוואות, קיבל מהבנקים במרמה **360,000** ₪, **נעדר עבר פלילי**, ניסיון שיקומי הנוגע לגמילה מהימורים לא צלח, **נדון ל – 28 חודשי מאסר.**

ע"פ (מרכז) 11542-09-11 **בועז חכים נגד מדינת ישראל** (17.1.12):

הורשעו לאחר שמיעת ראיות באישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועוד במסגרת תוכנית מרמה לשכנע אנשים להשקיע כספים שיישאו תשואה גבוהה והצגת מצג כוזב כאילו הם מנהלים עסקים מצליחים ורווחיים ביותר ומשקיע כספים. סכום המרמה כ-9 מיליון, נאשם מרכזי נדון ל- 7 שנות מאסר והשני ל - **3 שנות מאסר**.

עפ"ג (חיפה) 42389-02-17 **שחאדה נגד מדינת ישראל** (6.4.17):

נאשם אשר גנב מבית העסק של מעבידו **17 שיקים ריקים**, במשך מספר חודשים זייף **שמונה** מהם בכך שמילא בהם סכומי כסף, סה"כ **38,300** ₪, צורף תיק נוסף, הורשע בעקבות הודאתו, **בעל עבר פלילי רלוונטי**, אך מעולם לא ריצה עונש מאסר, תסקיר שלילי, **השיב חלק מן הגזילה, נדון ל – 8 חודשי מאסר בפועל.**

המאשימה עתרה לקביעת מתחם כולל ביחס לנאשם 1, שבין **42 – 56 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית, וביחס לנאשם 2, שבין **36 – 48 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית.

נאשם 1 עתר למתחם ענישה שבין **18 – 36 חודשי מאסר בפועל**, ואילו **נאשם 2** עתר למתחם ענישה שמתחיל ב – **9 חודשי מאסר** בפועל וטען כי דינו של נאשם 2 כשליש מדינו של נאשם 1.

נוכח עקרון ההלימה, ולאחר שבחנתי את עובדות כתבי-האישום המתוקנים (**על ההבדלים** בין שניהם, לרבות האישום הרביעי המשויך רק לנאשם 1 למול האישום החמישי המשויך רק לנאשם 2), את מכלול הנסיבות, את **שיטת המרמה הייחודית**, את **התחכום הרב**, **התכנון**, **החזרתיות**, **ההמשכיות**, **היקף העבירות** (נאשם 1 - **330,285** ₪, ואילו נאשם 2 – **103,176** ₪), **מספר המתלוננים שנפגעו** (נאשם 1 – **40** ואילו נאשם 2 – **24**), **משך זמן ביצוע העבירות** (נאשם 1 – מחודש פברואר עד חודש נובמבר 2024, ואילו נאשם 2 מסוף חודש מאי 2024 עד חודש נובמבר 2024), מעמדם של הנאשמים בקרב המבצעים בצוותא, אך זאת אני עושה בזהירות רבה, בין השאר לפי הראיות שאליהם נחשפתי במהלך שמיעת הראיות (שאותן אני שוקל רק ביחס לנאשם 1, אשר היה חלק מהליך הבאת הראיות), אני קובע מתחם ענישה לכלל כתבי האישום המתוקנים כדלקמן:

נאשם 1, שבין **38 ועד 56 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלוות.

נאשם 2, שבין **24 – 48 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשמים ביצעו עבירות חמורות מתחום המרמה, בהיקפים נכבדים וכלפי נפגעים רבים, אולם תהא זו שגיאה לבחון את חומרת מעשיהם באספקלריה צרה הבוחנת רק את היקף המרמה ואת מספר הנפגעים, אלא שמעבר לרכיבים המרמתיים אשר פגעו בכיסם של הנפגעים, **לפנינו פגיעה קשה היורדת לשורש יכולת התפקוד של חייהם.**

כידוע, מכשיר הטלפון הסלולארי הפך להיות כלי חיוני ביותר לתפקודו של האדם - הוא מכיל את מרכז חייו - והנאשמים בדרך מעשי המרמה השתלטו עליו, שללו מן הנפגעים את מרכז חייהם, הקפיאו אותם, הטילו אותם אל תוך עולם של **אובדן שליטה** והותירום חסרי אונים וידיהם על ראשם.

נשיא בית-המשפט העליון קבע בבג"ץ 8298/22 **הסנגוריה הציבורית נגד היועצת המשפטית לממשלה** (31.8.2025):

"הטלפון החכם "הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם" אשר "משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, **בגינם נתפס המכשיר בעיני רבים ל'צינור' אל העולם שבחוץ**, ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חברתיות" (ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [נבו](14.7.2015)). על רקע זה, ברורה עוצמת הפגיעה – בכוח ובפועל – בזכות לפרטיות של החשוד-הנחפש ושל צדדים שלישיים, הטמונה בחיפוש במכשיר הטלפון החכם"

ואכן, **שמעתי את עדותם של המתלוננים, אשר המחישו את גניבת הדעת**, את עוצמת הפגיעה ואת **חוסר האונים** שאליהם נקלעו, אשר חרגו מעצם הפגיעה הכלכלית, כאשר **באבחה אחת עבר המכשיר הסלולארי שברשותם לשליטת הנאשמים**, אשר עשו בו כרצונם, והם נותרו **מנותקי קשר** פרקי זמן נכבדים ללא כל יכולת לתפקד. אפנה למשל לעדותה של יעל כהן (עמוד 12 לפרוטוקול יום 8.6.25) אשר העידה, כי עקב המעשים: "**נכנסתי לחרדות...נכנסתי ממש לפחדים**":

"

או-קיי מה התוצאה שנגרמה בעקבות ה,
אז קודם כל אני נכנסתי לחרדות. אני ביטלתי ביט עד היום כל הודעה שאני לא מכירה אני ישר מוחקת אני לא נכנסת בכלל. הרבה דברים אני שואלת את בעלי לגבי כל מיני הודעות שאני מקבלת. באותו שלב שראיתי שלוקחים לי כספים גם נכנסתי ממש ממש לפחדים והדבר שהכי כאילו לא יודעת איך להסביר את זה אבל כשבאתי אחרי שהשלמנו את כל הדברים מול ישראכרט ורציתי להנפיק כרטיס חדש כי עד אז לא היה לי אז הם לא נתנו לי והם אמרו לי שבגלל שאני חשודה או בגלל שאני זה אז הם לא נתנו לי להנפיק כרטיס עד בערך 3 חודשים משהו כזה 4 חודשים.
כמה זמן נמשך כל הסיפור הזה סביב העקיצה?
וואו חצי שנה, יותר אם אני מוסיפה את ה-3 חודשים של ישראכרט משהו כזה.

"

לטעמי, **עבריינות המבוצעת מרחוק**, במרשתת, שבמסגרתה העבריין נחבא מאחורי המקלדת או המכשיר הסלולארי, הינה לעתים חמורה שבעתיים, ובעלת מאפיינים פוגעניים הרבה יותר מעבריינות המבוצעת בעולם הפיסי, משום חוסר האונים ואי הוודאות המוטלת פתע לפתחו של הנפגע. הוסף לכך את הקושי הקיים בחשיפתה של עבריינות מסוג זה, והגע למסקנה, כי היא מחייבת לשם את הדגש העונשי גם על הרתעת הרבים.

מעמדם של הנאשמים בביצוע העבירות: בהתאם לחומר הראיות אשר הוגש לבית-המשפט במהלך הבאת הראיות למדתי, כי **שלושה פעלו בביצוע מעשי המרמה**: האדם אשר כונה "המצרי", שלא אותרה זהותו, הנאשם 1 ונאשם 2 – **כולם בצוותא חדא**.

למדתי מחומר הראיות, כי נאשם 2 טען שהוא קיבל הוראות מנאשם 1, שקיבל הוראות מה"מצרי", ואכן נאשם 2 העיד על כך לשאלות ב"כ נאשם 1 (עמוד 130 שורה 35 והלאה).

עוד למדתי, כי נאשם 2 קיבל מנאשם 1 סכומי כסף נמוכים עבור ביצוע פעולותיו המרמתיות, וזאת הייתה גם עדותו של נאשם 2 במשפט.

ואולם, מאחר וחומר הראיות שהוגש בפניי לא לובן עד תום במסגרת הכרעת-דין, ונאשם 2 כלל לא היה חלק מתהליך הבאת הראיות, הרי שלא אגזור את הדין, אלא בהתאם לעובדות שני כתבי-האישום המתוקנים **מבלי להוסיף נתונים ועובדות**, אלא אך ראיות הנובעות מניהול המשפט של נאשם 1, ושאינן יכולות להיות שנויות במחלוקת ואף זאת בזהירות הראויה.

סכום המרמה הכולל וסכום המרמה שניסו הנאשמים לקבלו הינו כפי שפירטתי לעיל, ומדובר בסכום נכבד ביותר: נאשם 1 - **330,285** ₪, נאשם 2 – **103,176** ₪.

מספר המתלוננים שנפגעו רב וכל נפגע הינו עולם ומלואו (נאשם 1 – **40**, נאשם 2 – **24**).

אכן, **נאשם 1 ניהל משפט**, אולם בסופו של יום הורשע בהתאם להודאתו, וניתן לומר כי ניהול המשפט לא היה לשווא. בנוסף, נראה כי היה אחד השיקולים אשר הוביל לתיקון כתב-האישום היה עצם ניהול המשפט.

נאשם 2 הורשע בעקבות הודאתו.

בסופו של יום, איני רואה הבדל בין השניים נוכח שיקול זה וניתן לומר כי שני הנאשמים חסכו זמן ציבורי ניכר ונתון זה ראוי שיעמוד לזכותם.

שני הנאשמים פעלו מתוך בצע כסף, הם **לא השיבו את הגזילה** וזהו שיקול לחומרה.

בע"פ 395/75 **מיכאל צור נגד מדינת ישראל** , פ"ד ל (2) 589 נקבע:

"לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); **אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידויו וידוי וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו.** עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות

אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק. פשיטא שמדיניות בתי-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. **וכן להיפך: עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה, בין שבזבז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשישוחרר. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע).** ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; יידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבונו הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה".

נאשם 1, צעיר יליד 2001, ונאשם 2 צעיר יליד 1995.

שני הנאשמים **נעדרי כל עבר פלילי**.

שני הנאשמים **הודו בחקירותיהם במשטרה**, אף שרק נאשם 2 מוקם כעד תביעה נגד נאשם 1.

בכל הקשור לעתירת המאשימה לחילוט הכספים והחפצים ביחס לנאשם 1:

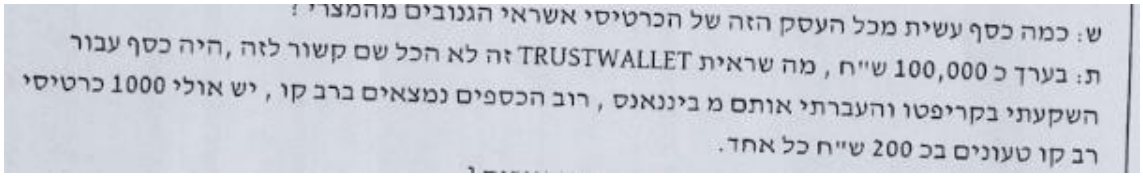
נאשם 1 טען, כי הודעת המאשימה בכתב-האישום המתוקן הינה פגומה, משום שהיא מפנה לסעיפי עבירה שאינם מאפשרים להורות על חילוט בנסיבות תיק זה.

אני דוחה את טיעוניו בעניין זה: סמכותו של בית-המשפט להורות על חילוט רכוש אינה יונקת מן הסעיפים המצוינים בכתב-האישום, אלא **מסעיפי החוק המעניקים לו את סמכות החילוט**. יחד עם זאת, אני מסכים, כי יש לראות בהודעת החילוט **העובדתית** כזו שקובעת את מסגרת הכספים והחפצים שיוחלטו, כפי שצוינו בה.

הנאשם 1 הורשע באישום הרביעי בעבירה של איסור עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס -2000, ולפיכך סעיף 21 לחוק מסמיך את בית-המשפט להורות על חילוט הרכוש, בין אם המאשימה ציינה את סעיף החוק בכתב-האישום ובין אם לאו, ובמקרנו בהחלט מוצדק לצוות על חילוט הרכוש המצוין.

סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש), תשכ"ט -1969 בהחלט מסמיך את בית-המשפט לחלט את החפצים שנתפסו מידי הנאשם 1, ובמקרה זה ראוי להענישו גם בדרך זו.

בהודעתו במשטרה מתאריך 25.11.24 שעה 08:03, **אשר הוגשה כחלק מן הראיות**, **הודה נאשם 1**, כי קיבל **באופן אישי סכומי כסף נכבדים**, שאותם השקיע:

ש: כמה כסף עשית מכל העסק הזה של הכרטיסי אשראי הגנובים מהמצרי ?
ת: בערך כ 100,000 ש"ח , מה שראית TRUSTWALLET זה לא הכל שם קשור לזה ,היה כסף עבור השקעתי בקריפטו והעברתי אותם מ ביננאנס , רוב הכספים נמצאים ברב קו , יש אולי 1000 כרטיסי רב קו טעונים בכ 200 ש"ח כל אחד.

על כן, החילוט העונשי והוצאת בלעו של גזלן מפיו, יחד עם הטלת קנס נכבד בהחלט הולמים את מעשיו ויש לגזור עליו ענישה שתהלום זאת.

<u>ד. מסקנות:</u>

המאשימה עתרה להשית על נאשם 1 – 48 חודשי מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלווית ואילו על נאשם 2 – 38 חודשי מאסר בפועל.

הנאשמים עתרו לענישה קלה יותר.

שני כתבי-האישום המתוקנים מציירים **תופעת מרמה חמורה**, אשר בוצעה **בתחכום**, ובתכנון ניכרים, בצוותא, שבמסגרתה נגזלו ממתלוננים רבים **סכומי כסף נכבדים** והם נפגעו בגניבת דעת, **בפגיעה חמורה שהיא מעבר לפגיעה הכלכלית**. תופעה זו מחייבת נקיטה בענישה

מחמירה המשיבה לנאשמים כגמולם, שתוביל להרתעתם, ושיש בה להרתיע את הרבים, במיוחד כאשר **אין בפניי חרטה על דרך המעש של השבת הגזילה**.

אני סבור, כי הענישה אשר לה עתרה המאשימה ביחס לנאשם 1 **סבירה באופן כללי**, אף שאיני מקבל את עתירתה במלואה, וכי יש למקם את עונשם של שני הנאשמים מספר חודשים ספור מעל לרף התחתון של מתחם הענישה של כל אחד מהם, וזאת משום העדר עבר פלילי, הודאתם, אך מנגד אי השבת הגזלה, שהיא נתון בעל חשיבות רבה לחומרה בעבירות מרמה.

<u>ה. תוצאה:</u>

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. על נאשם 1: 42 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו, כפי רישומי שב"ס.

על נאשם 2: 28 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו, כפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצו הנאשמים, אלא אם כן יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורם – כל אחד מהם – את אחת מן העבירות שבהן הורשעו.

ג. על נאשם 1: קנס בסך 50,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו, והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.26 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

על נאשם 2: קנס בסך 20,000 ₪, או 50 ימים מאסר תמורתו, והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.26 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ד. חילוט כל הרכוש המפורט בהודעת המאשימה בכתב-האישום המתוקן הנוגע לנאשם 1 לטובת אוצר המדינה.

ה. אמנם לא הוצגו בפני נתונים אודות הנזק הכספי שנגרם לכל אחד מן המתלוננים בסופו של יום לאחר הפיצוי, אם בכלל, מאת חברות האשראי, אך נזק מסוג של עוגמת נפש נגרם, ולפיכך

אני גוזר על נאשם 1, (שרק ביחס אליו עתרה המאשימה להשית פיצוי), לשלם פיצוי לכל אחד מארבעים המתלוננים בסך 2,000 ₪ (לכל אחד מהם) וזאת עד ליום 1.1.26.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

שני התיקים סגורים.

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ה, 21 ספטמבר 2025, במעמד הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, נשיא